

DYSLEKSJA

**Najważniejsze informacje
i wskazówki dla rodzica**

Dysleksja rozwojowa – to zespół specyficznych trudności w czytaniu i pisaniu przy co najmniej przeciętnej inteligencji, sprawnych narządach ruchu, oraz zmysłach wzroku i słuchu, właściwej opiece dydaktycznej i wychowawczej.

Dysleksja występuje u uczniów o prawidłowym rozwoju umysłowym, a nierzadko u dzieci bardzo zdolnych.

Specyficzne cechy dyslektyka odpowiednio rozwijane przez dziecko, rodziców i nauczycieli dają w rezultacie wyższą od przeciętnej inteligencję i ponadprzeciętne zdolności twórcze w różnych dziedzinach.

CZYM JEST DYSLEKSJA?

**DYSLEKSJA ROZWOJOWA
JEST TERMINEM
NADRZĘDNYM DLA
OKREŚLENIA
SPECYFICZNYCH
ZABURZEŃ W UCZENIU
SIĘ I MOGĄ SIĘ NA NIĄ
SKŁADAĆ:**

dysleksja – trudności w czytaniu

dysortografia – brak umiejętności
poprawnego ortograficznie zapisywania wyrazów

dysgrafia – nieczytelne lub nieestetyczne pismo

dyskalkulia – specyficzne zaburzenia w
uczeniu się matematyki

Z dysleksją rozwojową mogą współwystępować:

SLI – specyficzne zaburzenia językowe

zespół Aspergera – zaburzenie ze spektrum
autyzmu

ADD i ADHD – deficyt uwagi, często także z
nadpobudliwością psychoruchową

dyspraksja – zaburzenie związane z uczeniem się,
planowaniem i przewidywaniem ruchu

SYMPTOMY DYSLEKSJI U MŁODZIEŻY

kłopoty z planowaniem, organizacją i układaniem w sekwencje

nieumiejętność streszczania tekstu i selekcji informacji

zwięzłe wypowiedzi pisemne (krótkie, nierozwinięte wypracowania, czasem nie na temat)

trudności z robieniem notatek i przepisywaniem z tablicy

unikanie zadań związanych z czytaniem i pisaniem

słaba pamięć, wolne zapamiętywanie nowych treści

nieestetyczne pismo, czasami zupełnie nieczytelne

trudności w zapisie słów

nieprawidłowe odczytywanie słów lub całych informacji

wolne tempo czytania, wolne tempo pracy

OBJAWY DYSLEKSJI

wolne tempo czytania
i nadal brak płynności

nieprawidłowe
odczytywanie słów lub
całych informacji

dalsze trudności w
poprawnym zapisie
słów

nieestetyczne pismo,
czasami zupełnie
nieczytelne

kłopoty z
planowaniem,
organizacją i
układaniem w
sekwencje

nieumiejętność
streszczania tekstu i
selekcji informacji

zwięzłe wypowiedzi
pisemne (krótkie,
nierozwinięte
wypracowania,
czasem nie na temat)

trudności z robieniem
notatek i
przepisywaniem z
tablicy

unikanie zadań
związanych z
czytaniem i pisaniem

słaba pamięć, wolne
zapamiętywanie
nowych treści

mylenie niektórych
liter lub wyrazów

kłopot z szybkim
nazywaniem
przedmiotów lub
przypominaniem sobie
informacji

mylenie znaków i
symboli (matematyka,
fizyka, chemia)

słaba orientacja na
mapie i w przestrzeni

niska sam ocena z
powodu powolnych
postępów

MOCNE STRONY OSÓB Z DYSLEKSJĄ

Muzykalność

Elokwencja

Konstruowanie

Myśli interdyscyplinarne

Projektowanie

Wyobraźnia

Rozwiązywanie problemów

Inteligencja emocjonalna

Kreatywność

Gra aktorska

Zdolności manualne

Sport

W pierwszej kolejności warto zwrócić się do szkoły dziecka i tam poprosić o wsparcie w postaci szeroko rozumianej pomocy psychologiczno-pedagogicznej.

Objęcie dziecka taką opieką w szkole jest bezpłatne i dobrowolne.

Warto zapytać szkolnego pedagoga, psychologa lub wychowawcę klasy o możliwość włączenia dziecka do zajęć korekcyjno-kompensacyjnych lub dydaktyczno-wyrównawczych, które mają na celu usprawnianie zaburzonych funkcji i poprawę ogólnego funkcjonowania dziecka w szkole.

Rodzic może szukać porady w Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w rejonie swego zamieszkania. Psycholog i pedagog w poradni dokonają pogłębionej i specjalistycznej diagnozy ryzyka dysleksji dostosowanej do wieku dziecka.

W efekcie rodzic otrzyma szczegółową opinię wskazującą mocne i słabe strony dziecka oraz zalecenia dotyczące terapii.

Zdecydowana większość osób z dysleksją z powodzeniem kończy szkoły i studia; osoby z dysleksją równie często jak inne stają się wybitnymi specjalistami w wielu dziedzinach.

WSKAZÓWKI

JEŚLI U DZIECKA
WYSTĘPUJĄ
PROBLEMY W
NAUCE WARTO
ZWRÓCIĆ SIĘ
DO:

PEDAGOGA SZKOLNEGO

PSYCHOLOGA SZKOLNEGO

WYCHOWAWCY DZIECKA

PORADNI PEDAGOGICZNO
PSYCHOLOGICZNEJ

NAUCZYCIELA

RODZICU, PAMIĘTAJ:

Przekazuj dziecku
pozytywne
informacje o nim

Dostrzegaj wszystkie
osiągnięcia dziecka,
nawet bardzo
drobne

Doceniaj nawet
nieskończone dzieło
dziecka

Zanim skrytykujesz,
pozwól dziecku
wyjaśnić

Zachowaj umiar w
udzielaniu pomocy
przy odrabianiu lekcji

Pozwól dziecku
podejmować decyzje

Pozwól dziecku
wybrać kierunek
rozwoju i wspieraj je
w tym

Pokaż dziecku
korzyści płynące ze
spróbowania swoich
sił w nowej dziedzinie

Okazuj dziecku swoją
wiarę w sukces

Naucz się rozmawiać
z dzieckiem

Rozmawiaj z
dzieckiem wtedy, gdy
panujesz nad
emocjami

Nie obarczaj dziecka
poczuciem winy

DZIĘKUJĘ

Pedagog szkolny
Magdalena Golonka